

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 12 Czerwca r. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Podług gazety *Konserwatora*, datowanej z Petersburga d. 1 czerwca, Najjaśniejszy Cesarz Jegomość przybył do *Car'skiego-Sioła* d. 31 z. m.

Podług teyże gazety, Cesarz Jegomość, zadowolony pięknością postawy i sposobu, jakim wykonywały obróty różne, woyska korpusu gwardyi różney broni, oświadczył swe podziękowanie: dowódcy naczelnemu gwardyi generałowi *Uwarowemu*, Wielkiemu Xięciu *Mikołajowi* jeneralnemu inspektorowi inżynierzy, Wielkiemu Xięciu *Michałowi*, wielkiemu mistrzowi artylleryi; wszystkim oraz generałom i oficerom, a dla każdego z rang niższych rozkazał dać po rublu, po funcie mięsa i porcy wódki.

Gazeta senacka z dnia 3 czerwca ogłosiła Naywyższe dyplomaty: 1) pod dniem 27 lut. mianujące rzeczywistego radcę stanu *Muratowa*, gubernatora cywilnego slobodzko-ukraińskiego, kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2giey klasy; 2) pod dniem 30 marca, mianujące rzeczywistego radcę stanu *Frołowa-Bagrjewa*, kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy.

Przez Naywyższe ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu wydane:

D. 11 maja. Przez ukaz do Rządzącego Senatu pod dniem 10 października 1821 roku uznaliśmy za dobrą, dla spólnego związku w rzeczach handlu i ostróżności kwarantanny, tudzież dla łatwiejszego nadzoru ich działań w portach morza czarnego i azowskiego, poddać głównemu zarządowi gubernatora wojennego chersońskiego, naczelnictwa miasta *Odessy*, *Taganrogu* i *Kercz-Jenikoli*. Rozszerzywszy tym sposobem okrag tego zarządu, Rozkazujemy mającemu naczelną zwierzchność w gubernijach *chersońskiej*, *ekaterynostawskiej* i *tauryckiej* mianować się Jenerał Gubernatorem noworosyjskim.

D. 13 maja. Tułski wice-gubernator, radca kolegialny *Kolupanow*, w nagrodę odznaczający się służby i gorliwych trudów, mianowany radcą stanu.

D. 14 maja. Ukazem naszym z dnia 21 kwietnia 1808 roku, dozwoliliśmy nadane od Najjaśniejszego Cesarza Austriackiego *Borysowi*, *Stefanowi* i *Maryi Wrewskim* barońską dostojność przyjąć i używać ze wszystkimi prawami i przywilejami, dostojności tey właściwymi. Teraz Naymiłosiwicy dozwalamy młodszym braciom ich *Alexandrowi*, *Pawłowi* i *Hipolitowi Brewskim*, używać teyże dostojności zarówno z wymienionymi ich braćmi i siostrą, wynosząc ich do Szlacheckiej dostojności Cesarstwa rosyjskiego.

Rządzący Senat na Powszechnem Zebraniu Departamentów Sankt-petersburskich słuchał wniesionej przez Ministra sprawiedliwości, Pana Jenerała piechoty i kawalera Xiążęcia *Dymitra Iwanowicza Lobanowa-Rostowskiego*, dla powinno wykonania, kopii Naywyższej potwierdzonej Opinii Rady Państwa, w brzmieniu następującem: „Rada Państwa na Departamencie praw i na Powszechnem Zebraniu rozważała: 1) Przełożenie Powszechnego Zebrania Departamentów Sanktpetersburskich Rządzącego Senatu, zawierające w sobie pytanie: czy należy uwalniać od kary cielesney

kupców, którzy popełniwszy przestępstwo będąc w 2giey gildzie, i przed odkryciem tego przestępstwa przeszli do 3ciey gildy? i 2) Opinią Komisji do układania praw, względem prawideł w tym przedmiocie i dla dalszych stanów. Rządzący Senat większością głosów sądził jak następuje: ponieważ ukazem roku 1811 dnia 10 kwietnia, zabroniono kupcom w czasie odbywania się sprawy przechodzić do gild wyższych; przeto stosując do pomienionego zapytania, jasno dostrzedz można, że ten ukaz tym końcem jest wydany: ażeby zostający pod sądem kupiec sądzony był stosownie do praw i przywilejów gildy, w której był w czasie popełnienia przestępstwa; żeby zaś przeszkodzić kupcom 3ciey gildy przechodzić naumyślnie do gild wyższych, jedynie dla uniknienia spadającej na nich za przestępstwo kary cielesney; przeto kupiec 3ciey gildy, który przed odkryciem przestępstwa, poddającego go karze cielesney, przeszedł do 2giey gildy, nie powinien być uwalniany od tey kary; gdyż przeyscie jego, okazuje zamiar jej uniknienia; przeciwnie kupiec 2giey gildy, przed odkryciem przestępstwa, albo choćby i po niem, w czasie samego sądu przeszedł do 3ciey gildy, robi to bez żadnego umysłu, jedynie tylko dla upadku kapitału w handlu; następnie przestępstwo jego, nie powiększając się przez to przeyscie, nie pociąga i powiększenia kary. Podług wszystkich tych uwag, Rządzący Senat, z którym zgodził się i minister sprawiedliwości, wnosi, że kupcy 2giey gildy, którzy przeszli po dopełnieniu przestępstwa do 3ciey gildy, nie powinni podlegać karze cielesney. Rada Państwa, znajdując wniosek Rządzącego Senatu w tey rzeczy sprawiedliwym i z prawami zgodnym, przez opinią postanawia: go utwierdzić. Co się zaś tyczy projektu prawideł dla dalszych stanów, ten więc polecie Komisji do ułożenia praw, ażeby wzięła do rozważy przy układaniu projektu do Xięgi kryminalney. Na autentyku napisano własną Jego Cesarskiej Mości ręką tak: „*Ma być podług tego*“ Carskie-Sioło dnia 24 stycznia 1822 roku. Rozkazali: względem należytego wykonania wyżej wypisanej, Naywyższej potwierdzonej opinii Rady Państwa, ażeby kupców 2giey gildy, którzy po dopełnieniu przestępstwa przeszli do 3ciey gildy, nie skazywać na karę cielesną, posłać do wszystkich izb kryminalnych, do iszych departamentów Sądów Jeneralnych i Głównych, do woyskowej kancelaryi woyska dońskiego, również i do Gubernatorów Cywilnych, naczelników miast ukazy, również przez ukazy dać wiedzieć wszystkim Rządom gubernialnym i Władzom, Izdom skarbowym i cywilnym, i dalszym miejscom urzędowym, tudzież PP. Wojennym Jenerał Gubernatorom i Wojennym Gubernatorom, zarządzającym i cywilnymi sprawami, Jenerał Gubernatorom, PP. Ministrom i Kontrolerowi Państwa; a do Moskiewskich i Sankt-petersburskich Departamentów Rządzącego Senatu i do Nayświętszego Rządzącego Synodu przesłać uwiadomienia. Dnia 27 kwietnia 1822 roku.

Ryga dnia 5 czerwca. Nasz wielce poważany JW. Jenerał Gubernator Margrabia *Paulucci*, po 8miesięcznem oddaleniu się, przybył tu dziś o godzinie 12 w południe. Nayżywsza radość, skutek sprawiedliwej wdzięczności wszystkich klas mieszkańców, powitała przybywającego.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Dokończenie postanowienia Namiestnika Królewskiego o cenzurze. (Ob. N. 69.)

Art. 4. Kommissya rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego przeznaczy w gmachach swoich przyzwoity lokal, w którym bieżące prace cenzury odbywane i papiery oraz książki składane będą. Na etacie rzeczoney kommissyi rządowej, umieszczona także zostanie summa złotych trzy tysiące, jako coroczny potrzebny wydatek na opał rzeczoney lokalu, na światło i na pismienne materialia, niemniej na utrzymanie jednego kancelisty i jednego posługacza.

Art. 5. W ciągu czterdziestu dni od rozpoczęcia prac, niniejszém postanowieniem sobie przeznaczonych, radca stanu dyrektor jeneralny wychowania publicznego, poda nam przez ministra prezydującego w kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, projekt do szczegółowej instrukcyi, mającej służyć jemu za prawidło w sprawowaniu obowiązku cenzury.

Art. 6. Tenże radca stanu dyrektor jeneralny znieśli się niezwłocznie z Władzami, które w Województwach trudnią się dotąd sprawowaniem cenzury, i jeżeliby z powyższych zawiadomień przekonał się o potrzebie jakowych zmian w tej mierze, tedy poda nam stosowne przedstawienie przez ręce ministra prezydującego w kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

Art. 7. Względem dzieł w materyi religii, moralności i obyczajow wychodzących, upoważniony jest radca stanu dyrektor jeneralny do znoszenia się w razie potrzeby z właściwemi władzami duchownemi.

Art. 8. Wszelkie akta, pisma i instrukcya, dotyczące się sprawowanej dotąd cenzury, oddane być mają z dokładnym ich spisem rzeczonemu radcy stanu dyrektorowi jeneralnemu wychowania publicznego.

Art. 9. Pełnienie obowiązkow cenzury, według niniejszego postanowienia przez radcę stanu dyrektora jeneralnego wychowania publicznego, zaczyna się z dnia 20 maja r. b.

Art. 10. Wykonanie i umieszczenie w dzienniku praw niniejszego postanowienia kommissyom rządowym wyznań religijnych i oświecenia publicznego, sprawiedliwości, tudzież spraw wewnętrznych i policyi, wczem do której należy polecamy.

Działo się na posiedzeniu Rady administracyjnej dnia 7 maja 1822 r. (podpisano) *Zajączek*.

Minister wyznań religijnych i oświecenia (podpisano) *Stan. Grabowski*.

Radca Sekretarz stanu, generał brygady (podpisano) *Kossecki*.

Zgodno z oryginałem: Radca Sekretarz stanu, generał brygady (podpisano) *Kossecki*.

Zgodno z wypisem: Minister sprawiedliwości *M. Badeni*.

W zastępstwie Sekr. jener. *Antoni Podbielski*.

Warszawa dnia 14 czerwca.

Wczoray przybył do Warszawy JW. Jenerał jazdy *Uwarów*, dowódzca gwardyi cesarsko-rosyjskiej.

Onegdaj umarł tu *P. Kuźma*, który w roku 1771 przyczynił się do ocalenia *Stanisława Augusta*, gdy ten Król był przez konfederatów na ulicy Miodowej w Warszawie porwany i do młyna Marymonckiego uprowadzony. Mowa, jaką Król miał na sejmie wstawiając się za *Kuźmą*, należy do dzieł wzorowych krasomowstwa polskiego. *Kuźma* od lat 20 kilku mieszkał ciągle w Warszawie, i właśnie w 80tą rocznicę swojego życia, ten świat opuścił. Był bezżenny.

Dnia 15 czerwca. JW. z Xiążąt Poniatowskich Hrabina *Tyszkiewiczowa*, przeznaczyła fundusz potrzebny na restauracyą budowy pomnika, który przed połową wieku ś. p. *Stanisław August* Król Polski wystawić kazał na dawnym cmentarzu ewangelickim w Warszawie przy ulicy Karmielickiej, na Lesznie ku uwiecznieniu pamiątki czynu wierności i poświęcenia się hayduka przy dworze królewskim *Jerzego Henryka Butzau*, który w chwili napad-

nienia spiskowych na osobę Monarchy i Pana, własnymi go zasłaniając pierściami, życie poświęcił. Miejsce to ma być urządzone przyzwoicie dla używania przechadzki dla chorych, umieszczanych w przyległym szpitalu ewangelickim. Właśnie to zdarzenie uskutecznia się w chwili, gdy *Kuźma*, który należał do liczby owych spiskowych, żyć przestał.

P. Alexis Auzilli otrzymał patent swobody na lat 6 w królestwie polskim, na zaprowadzony przez siebie wyrobek papieru ze starych rogózek i kory drzewa.

Dnia 16. JW. Minister Sekretarz stanu Hrabia *Sobolewski*, przybył do Warszawy.

Używanie metalu cynkowego, coraz większe w Warszawie nabiera wziętości. Przy ulicy Leszno za Karmelitami na przeciwney stronie, jest w dokończeniu dom nowy o dwóch piątrach, nie tylko dach blachą cynkową nakryty mający, ale nawet gzymsy okazały z krekwstynami bardzo pięknie wyrobione. Gzyms ten, prócz dodania ozdoby budowie, ma jeszcze prawdziwe za sobą korzyści: bo o połowę mniej niż marmur kosztuje i nie dopuszcza przewidywać, aby kiedykolwiek na reparacye wymagał nakładu, gdy gzymsy zwyczajne, zwłaszcza tak kunsztowney roboty, co lat kilka, znaczną część dochodów z domu zabierają.

Dobroczytna opieka Rządu dla rękodzielni krajowych widocznie przynosi korzyści: w tych dniach obywatel Województwa Podlaskiego dobrze sprzedał 185 kamieni piękney wełny z owiec poprawionych; to zapewne zachęci do troskliwego pielegnowania owiec, mogących znaczne przynosić dochody.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 3 czerwca. Wszyscy malarze tuteysy odebrali od policyi załączenie, aby nadal robot swoich nie wystawiali na sprzedaż lub publiczny widok; tylko za poprzedzającym pozwoleniem. Rozkaz ten pochodzi z przyczyny wielu gorszących obyczajów malowań na tabakierach i skrzyneczkach, które skonfiskowano.

Uchylono zawarte tymczasowe umowy, względem dostawienia żywności dla milicji czeskiej, przez czas jej ćwiczeń w obrótach wojskowych.

Słychać, iż *Xiążę Montfort* (*Hieronim Bonaparte*) i *P. Stilfried* otrzymali od rządu naszego pozwolenie puszczenia dóbr swoich na loteryę.

Xiążę Alexander Hohenlohe przybył do tutejszey stolicy.

Tryest dnia 18 maja. Brygantyna austriacka *Aristides*, która we 12 dniach przybyła tu z okolic *Sira*, donosi o wielkiem zaburzeniu umysłów na wyspie *Samos* i codziennych tam prawie morderstwach. Część tamecznych mieszkańców przejęta bojaźnią skutków powstania, chce się dobrowolnie poddać wojsku tureckiemu. Oba kapitanowie *Velsamachi* i *Georgun*, stoją pod wyspą *Tinos*, dla zabrania najsławniejszych rodzin greckich, które myślały uciekać; lud jednak oparł się temu, oświadczając, iż ci, którzy w pomyślnej chwili używali najpiękniejszych owoców zwycięstwa, powinni także dzielić z nim niebezpieczeństwo. Turcy na wyspie *Mitilene* grożą spalaniem wszystkich domów, jeśliby grecy odważyli się wyładować; posłali oraz do *Stambułu* biskupa i najsławniejszych mieszkańców, jako zakładników.

Lwów dnia 26 maja. Zdaje się, iż wkrótce także nastąpi w Austrii odmiana taryffy celney, i główne komory odebrały zapieczętowane rozkazy, które d. 1 czerwca przeczytać zalecono. Słychać, iż dotychczasowe monopolium skarbowe tabaki i tytoniu ustanie, i wolno będzie uprawiać je i robić każdemu.

N I E M C Y.

(z *Kor. Warsz.*) *Gota* dnia 18 maja. Dnia wczorayszego o godzinie pierwszej zrana *Xiążę* panujący *August Sax Gotha i Altenburg* po chorobie dni czterech, w 50 roku życia, uderzony apoplexyą zszedł z tego świata. Tegoż dnia *Xiążę Fryderyk*, brat jego, ostatni potomek domu *Xiążęcego Sax Gotha*, objął rejencyą *Xięztwa*, i

odebrał przysięgę od rady, władz rządowych, komitetu stanów, woyska i obywateli.

Frankfort dnia 19 maja. Xieźniczka *Elżbieta*, małżonka Landgraфа Hesko Hamburskiego a siostra Króla Wielkiej Brytanii, odebrała świeżą wiadomość z Londynu, która zupełnie zaprzecza pogłosce o podróży tegoż Króla na ląd stały, gdyż stan zdrowia tej mu podróży nie pozwala. Ze swej zaś strony, gazeta hannowerska urzędowie zaprzecza wiadomości, jakoby Król angielski miał się zenić z Xieźniczką duńską, i odstępować królestwa hanowerskiego Królowi duńskiemu: pierwsze bowiem jest tylko utworem nowiniarzy, a drugie byłoby zgwałceniem istniejących traktatów między mocarstwami europejskimi.

Heidelberg, dnia 19 maja. Kongres handlowy, zebrany w Darmstadt, nie odpowiedział oczekiwaniu Niemiec. Pełnomocnicy rozjechali się nie mogąc zgodzić się na środki, jakieby przyjąć wypadało w spólnych stosunkach handlowych; a tak każdy kraj niemiecki w położeniu obecnym użyje środków, jakie się widokom właściwymi okażą, i podług których celządany zdawać się będzie łatwym do osiągnięcia. Skutek usiłowań czynionych dowodzi, że jednostajność środków dla systematu handlowego i przemysłowego jest prawie niepodobną dla Niemiec.

Od brzegów Menu dnia 28 maja. W Bawarii obchodzono rocznicę urodzin Królewskich. Na danym z tego powodu obiedzie, deputowany seymowy *Schultz*, spełnił następujące zdrowie: „Napelnicie kieliszki niemieckiem winem, niech szampan nie postanie w ręku żadnego bawara. Niech żyje *Maxymilian Józef!* Niech żyje Najjaśniejszy dom jego. Tak wołały bawarskie stany w dniu urodzin najlepszego z Królów i podały sobie ręce, dla pracowania w spólnym związku dla Króla, konstytucyi i kraju.

W czasie podanego bawarskim stanom projektu o cywilnem ulepszeniu stanu żydów, wnosł deputowany *Stephani*: „Złe usunione być nie może, tylko udzieleniem zupełnych praw obywatelstwa żydom, pod trzema warunkami: Zniesione być powinny ich policyjne prawa, względem pozowania pokarmów; więcej powinni być połączeni z chrześcianami przez małżeństwa, i szabas ich odłożony na niedzielę. Ktoby z żydów dopełnić tego nie chciał, może wyysść z kraju.

Bankier *Rothschild* pojechał z *Frankfortu* do *Kassel*, dla ukończenia interessów pieniężnych z Elektorem Heskim, który ostatnim razem pożyczł u wspomnianego Bankiera milion talarów z prowizją po 4 do sta.

Dnia 31 maja. Na sessyi izby deputowanych badenkich d. 24 t. m. Pan *Griesbach* czytał zdanie kommissyi względem systematu handlowego z Francją, radząc, aby wszystkich francuzkich win, likierów i wódek, oraz towarów jedwabnych, zakazano wprowadzać do kraju; aby od d. 1 stycznia niewolno było pod karą nosić sukien jedwabnych, i aby podobnie zabroniono wprowadzać z Francyi tytuniu i tabaki. Jeśli zaś inne ościenne kraje niemieckie toż samo uczynią, wtedy mają być jeszcze zakazane wszystkie francuzkie towary jubilerskie, galanteryjne, bronzowe i modne, lub podlegać będą podwyższonej opłacie cła. Co się tyczy środków względem prowincyi pruskiej nad *Renem*, kommissya nie może zamileżeć smutnych swych uczuć. Królestwo pruskie jest krajem niemieckim i związkowym. Uptywa 7 lat, jak na jednym z najliczniejszych zjazdów mocarzy europejskich postanowiono, aby na pierwszym zgromadzeniu seymu we *Frankforcie* naradzano się, względem handlu między rozmaitemi krajami związku niemieckiego i żeglugi. Jedna tylko rzeczka *Elba* doznaje wolnego splawu; inne związki są bardziez ścięśnione, a *Ren* oprócz dawnych nowemi jeszcze więzami jest zagrożony. Trzeba się jednak spodziewać, iż prawda i dobrze zrozumiany interes wezmą przewagę, i wypada zanieść prośbę do Wielkiego Xieźcia, aby się nie zrażał trudnościami w układach. Jeśliby zaś wszelka nadzieja zginęła, wtenczas należy użyć dzielnych środków nawet względem Holandyi i Anglii.

Na ostatnim jarmarku lipskim, xiegarze *Bothe* i *Blake* sprzedawali między innemi książkami konstytucyą angielską, drukowaną złotem głoskami, i kosztownie oprawioną.

W *Strazburgu* jest teraz biegły mimik, nazwiskiem *Christoph*, który rysy twarzy swojej może 45 razy odmienić; posiada oraz tak jak *Garrik* sztukę, iż patrząc na niego z jedney strony, widać go śmiejącego się, a z drugiej płaczącego.

Pewny astronom niemiecki wyrachował, iż na obwodzie planety *Saturna* są góry, mające przeszło 250 mil wysokości.

FRANCYA.

Paryż dnia 1 czerwca. Ministrowie Stanu *Xiaze Dalberg*, oraz Hrabiowie: *Jausourt*, *Mole* i *Dessoles*, podali prośbę o uwolnienie od urzędu, do czego się Monarcha przychylił.

Na przyszłym posiedzeniu Izby deputowanych, prawa strona mieć będzie 177 członków, lewa 106, prawy środek 83, a lewy 62; ogółem prawa strona składać się będzie z 260 członków, a lewa z 168. Większość więc jest o 92.

Monitor tutejszy umieścił długi artykuł o nowych wyborach. Uznaje w nich dowód stałości i mocy ministrów, a słabości i bezsilności strony opozycyjnej. Namienia w krótkości o wyborach w *Paryżu*, a rozwódzi się nad wyborami w departamentach, w których upatruje zdanie i wolę francuzów. Cieszy się, iż przyjaciele tronu mają zupełną przewagę. Czyni nadzieję, iż strona opozycyjna, wyjąwszy kilku naczelników swoich, zechce się zbliżyć do rządu. Odtąd (pisze) ministrowie bezpieczną drogą pójdą; nie będą potrzebować praw wyłączeniych i tymczasowego kredytu; wprowadzą jedynie prawa organiczne lub skarbowe, i nie doznają ani wyrzutów, ani szykan, ani zwłok niepotrzebnych.

Hrabia *Santa Rosa*, były piemontski minister wojny, zostaje pod dozorem policyi w *Alençon*, wraz z kilku innemi ziomkami swymi.

Pożary, pochodzące z podpalania, rozpościerają się coraz bardziej we Francyi. W departamencie *Oise*, we wsi *Verelives*, gdzie Pan *Bignon* mieszka, 18 rodzin utraciło domy i cały majątek. Dnia 28 przeszłego miesiąca znaleziono przylepione kartki, grożące tém nieszczęściem.

Dziennik Konstytucjonista umieścił rachunek na pomyk młodemu *Lallemant*. *Gazeta Francyi* przypomina wydawcom *Minerwy*, aby złożyli rachunek z pieniędzy, które dla mieszkańców *poła schronienia* (w Ameryce) zebrali, i pewnemu paryżkiemu bankierowi, u którego 5 milionów złożono, dali tłumaczenie względem 1,500,000 franków, wziętych od niego z depozytu.

Deputowany *Coussergues* wydał niedawno uwagi o postępowaniu liberalistów na przeszłym posiedzeniu Izby. Twierdzi w nich, że Izba powinna, nypierwey Jenerała *Foy* wymazać z listy członków swoich, za zdanie, iż przywłaszczenie i prawość są czczeni słowami; przez co zdaje się jakoby odwoływał wykonaną przysięgę wierności Królowi. Radzi oraz mocą oręża przymusić Hiszpanią do zaprowadzenia innego porządku rzeczy i przywrócenia dawney władzy królewskiej i duchowney. Podaje nawet tym celem plan kampanii i wskazuje, kto ma być naczelnym dowódcą woyska. (Jest to ten sam *Coussergues*, który w Izbie deputowanych nazwał Xiecia *Decazes* moralnym zabójcą Xiecia *Berry*.)

Trzeba uważać (pisze *Dziennik Paryżki*) iż od niejakiego czasu pisma opozycyjne są ostróżniejsze w używaniu wyrazów. I tak, rzadko nazywają rojalistami ludzi, którzy tém tylko dowodzą przychylności swojej do Monarchy, iż ustawicznie usiłują obalić przez niego konstytucyą. W takim sposobie postępowania upatrujemy prawdziwą korzyść dla dobrej sprawy. Słowa mają czarodziejski wpływ na wyobrażenia. Pospolicie wyraz *Rojalista*, oznacza stronnika sprawy królewskiej. Lecz ci, którzy chcą zniszczyć wolność publiczną, którzy pogardzają użytecznemi i pięknemi sztukami, którzy czernią naród przed Francją i Europą, którzy skłaniają rząd do surowości,

równie niebezpieczny dla tronu, jak niesprawiedliwy dla narodu, tacy ludzie, powodowani nienawiścią, dumą i prywatnym swoim interessem, nie są obrońcami sprawy królewskiej, i nawet byłoby to obrazą Monarchy, gdyby ich królewskimi (rojalistami) nazywano. Czynimy oraz uwagę, iż złe użycie wyrazu może obłąkać lud i smutne skutki ściągnąć. Byłoby niewyrachowaniem niebezpieczeństw dla tronu, gdyby się kiedy naród przekonał, iż rojalizm zależy na mówieniu i działaniu tak, jak czynią wskazani wyżej ludzie, kiedy mowy i czyny ich oczywiście sprzeciwiają się rozumnemu wyobrażeniu o sprawiedliwości i mądrości Monarchy.

Dnia 21 z. m. na kilka godzin przed zachodem słońca, postrzeżono w gorze gęsty dym, który zakrył słońce, tak, iż było podobne do rozpalonego żelaza, jak w zimie. Dym ten ustał po godzinie gtey. Miał kolor, a nawet zapach dymu węgli ziemnych. Przed 40 laty była tu podobna mgła podczas trzęsienia ziemi w Kalabrii. (Łoż samo zjawisko widziano także d. 23 maja w Strazburgu).

Donoszą z *Perpignan* pod 18 maja, że Vice-Admirał *Missiessy*, dowódzca floty królewskiej w Tulonie, kazał uzbroić kilka mniejszych okrętów i statków, w celu krążenia przy brzegach tego departamentu. Okręty te przybyły do portu *Vendres*, gdzie mają główne stanowisko. Przeznaczenie ich jest takie, jak w roku zeszłym, to jest, zapobieżenie, aby zaraźliwa choroba nie doszła z Katalonii, jeśliby się znowu zjawić miała. Mała ta eskadra zostaje pod sprawą porucznika *Wormselle*.

Gazeta *Codzienna* pisze jak następuje: „Stan Porty jest dziś zupełnie taki, jak był Króla neapolitańskiego przed wejściem wojska austriackiego. Janczarowie są dla Sultana tém, czém byli *Carbonari* do Króla neapolitańskiego. Chcą wojny i lud poburzyć. Trzeba ich poskromić orężem, i oswobodzić Sultana, a tak powtórnie przywrócić spokojność narodom, i prawe trony umocnić. Traktat już ułożony, i przyjął go Sultán. Bośnia, Multany, i Wołoszczyzna będą niepodległemi Xieztwami, a Morea i wyspy, tworzyć mają rzeczpospolitą taką, jak Jońska. Pozostanie Sultánowi *Stambul* i reszta krajów jego w Europie, tak jednak, iż najdzielniejszych użyje się środków do poskromienia nazawsze burzliwych janczarów. Persya ma być wezwana, aby ze swojej strony podała zasady do pokoju. Tym sposobem skończy się wszystko na pozorach wojennych; Rossya pozyska te korzyści, których się słusznie spodziewać może, i żadne mocarstwo europejskie nie dozna nadwężenia praw swoich, ani zawodu w nadziejach.“

Oficerowie osady strazburskiej, *Peugnet*, *Valterre* i *Trole*, sprowadzeni tu jako podeyrzani o spisek, zostali napowrót odesłani do *Strazburga*, gdzie mają być sądowni.

Sąd kassacyjny odrzucił appellacyą niejakiego *Valle*, którego sąd kryminalny departamentu *Var* skazał na śmierć za knowanie spisku.

Korweta *Sapho* przybyła z *Martyniki* do *Rochefort*, a że okazały się na niej ślady żółtej gorączki, podlega więc ścisłej kwarantannie. Odbyła żeglugę w 38 dniach, i donosi, że Kontr-Admirał *Bergeret* zebrał całą swoją eskadrę, dla zaślonoienia handlu francuzkiego od napaści licznych korsarzy. Żółta gorączka grassuje także na wyspie *Martynice*, lecz nie sprząta wiele ludzi ze świata.

Syn Xiecia *Dalmacyi* (*Soult*) żeni się z synowicą Xiecia *Wicencyi* (*Caulaincourt*).

Sąd w *Poitiers* skazał 16letnią dziewczynę na stanie pod pregiierzem i na 7 lat więzienia, za to, że na swoją matkę podniosła rękę.

G R E C Y A.

(z *Gaz. Zusch.*) Dostrzegacz Austriacki zapewnia, z *Konstantynopola* pod 10 maja, iż jest rzeczą pewną, że Multany i Wołoszczyzna będą miały na przyszłość własnych rodaków za *Hospodarów*.

Obecni tam Bojarowie, we dwa dni po przybyciu swoim, odwiedzeni zostali przez samego *Halett Effendi*, faworyta sultańskiego; mieli już wiele konferencyj z *Kiaja Bejem* i z *Reis Effendim*, i jakoby zajmują się szczególnie poprawieniem systematu administracyi przychodów tamecznych prowincyj. Dnia 6 maja zgromadzonemu dywanowi i naczelnikom janczarów doniesione zostało postanowienie względem wyprowadzenia wojska z Xieztw i dania im własnych rodaków za *Xiażat*, co zgromadzeni pochwalić mieli. Taż gazeta zapewnia, że Kapudan Basza, który niszczy *Skios*, jest wybornym, a nawet bardzo miłym człowiekiem, grecki zaś jenerał *Logotheti*, który je chciał oswobodzić, istnym złodziejem. Ipsaryoci sami okuli go w łańcuchy za skradzenie z powszechnej kasy 50,000 cekinów. Dostrzegacz uskarża się mocno na to, że grecy postępują nieprzyjaźnie z mieszkającymi pomiędzy nimi katolikami.

Donoszą z *Semlina* pod 22 maja, że Basza *Saloniki* nie pobił wojsk greckich, ale uznał za dogodniejszą, leżącą pomiędzy *Seres* i *Saloniki* okrag *Niausta*, pod pozorem, że mieszkańcy nie chcą złożyć broni, zniszczyć wszystkie domy spalić, i oślepić kobiety i dzieci gwałtem wyprowadzić, a wszystkich mężczyzn w pień wyciąć. Zdaje się, że musi mieć od Dywanu rozkaz, zabijać wszystkich greków płci męskiej: oświadczył bowiem jednemu konsulowi europejskiemu, że Sultán ma prawo na to.

Podług wiadomości od granic multańskich pod 19 maja, turecy nie wyszli byli jeszcze d. 15 z *Bukarestu*, a d. 17 z *Jas* i w *Krajowy* było ich jeszcze 500. Podług niektórych doniesień, miasta te mają dostać turecką załogę, t. j. że z nich wojsko tureckie nie ustąpi.

Podług listów z *Odessy*, goniec ze *Smirny* przywiozł do *Konstantynopola* wiadomość, że grecy spalili z floty Kapudana Baszy 2 okręty liniowe, 2 fregaty, 1 korwetę, 3 brygi i 4 szalupy kanońskie.

W E G R Y.

W nizinie *Kiszucz*; w komitacie *trenesyńskim*, d. 8 maja po południu między godziną 4 a 5 wielka ulewa z gradem, zrzadziła okropne spustoszenia. Pięć wiosek prawie całkiem zniszczone zostały; 300 domów woda z sobą uniosła, wiele ludzi i zwierząt utraciło życie; grad wielkości orzecha włoskiego, pokrył w niektórych miejscach ziemię na 4 stopy wysokości.

A N G L I A.

London, dnia 28 maja. Władza chińska, po bliższem porozumieniu się z kapitanem okrętu *Torpaz*, iż to nie było winą anglików, że napadnięci od chińczyków bronili się musieliby; żądali od niego, aby dla zaspokojenia wzburzonego ludu, chciał im kapitan przez grzeczność przysłać ze dwóch maytków do uduszenia. Żądaniu temu lubo się zadość nie stało, Vice-Król jednak, który nas również potrzebuje, jak my jego, zupełnie się zdaje w swoich pretensjach ułagodził.

Dawne prawo karania śmiercią wykradających panny, utrzymuje się u nas jeszcze w całej mocy, gdyż nie dawno pewien młodzieniec zwany *Leahy*, który pannę *Goold*, mimo jej woli uwiózł, stracony został w *Newcastle*.

Okręty które opuszczają wyspę *Haiti*, muszą dawać zaręczenie, że ani francuzów, ani też własności francuzkiej na okrętach nie mają. Rząd w *Haiti* wysłał poselstwo do Francyi żądające objaśnienia wypadków w *Samana*. Dnia 25 kwietnia miasto *Thomson-Eiland* na brzegach *Florydy* zajęte zostało w posiadłość w imieniu Stanów Zjednoczonych: ma ono port tak wygodny, że żadnemu z miast w zatoce meksykańskiej nie ustępuje.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 9 czerwca rubel srebrny 3 ruble kop. 87½, czerwony złoty nowy rubli 12, stary rubli 11 kopiejek 80, imperyal rubli 37 kop. 62½.

Wilno dnia 12 czerwca 1822 Roku o. s.

Lista osob czyniących składkę pieniężną, dla Greków, którzy zmuszeni opuścić własną oyczyznę udali się do Rosyi 1822 roku.

Przez Marszałka Ptu Upitskiego JW.

Eydrygiewicz

Ignacy Skalski rub. sr. 1, X. Iwaszkiewicz rub. sr. 1, Kozłowski rub. sr. 1, J. Chojnowski kop. 10, K. Ciemołański rub. sr. 1, Chrzanowski kop. 50, Adam Godlewski rub. sr. 1, Plebania Wobolnicka kop. 60, Mitkiewicz kop. 50, Maciej Gilnicki kop. 20, J. Puzyna rub. ass. 10, Wieszczycki Joachim rub. sr. 6.

Przez Marszałka Ptu Telszewskiego JW.

Barona Rönne.

Marcin Dąbrowski rub. sr. 1 kop. 30, Mikołaj Zylkuz kop. 7½, N. kop. 15, Jerzy Majewski kop. 25, Dominik Mostowicz rub. sr. 1, Józef Wiernowicki kop. 9½, Jan Łankowski rub. sr. 1 kop. 30, Adam Gintowt kop. 22½, Eliasz Zmąyło kop. 11½, Franciszek Andrzejewski rub. sr. 1, Tadeusz Niemczewski kop. 30, Alexander Szormo kop. 30, Alexy Puzyrewski rub. sr. 3, Józef Nowicki rub. sr. 1, Józef Dowkont kop. 15, Ignacy Nowicki kop. 50, Joachim Gotkont kop. 30, Kazimierz Gazelowski kop. 30, Antoni Samowicz rub. ass. 5, Norwid kop. 30, N. kop. 45, N. kop. 50, Felix Tyszkop kop. 7½, Jan Dowbor kop. 15, Mitkiewicz kop. 15, Girdwoyn kop. 15, Okolica N. kop. 68, Ludwik Dawbor kop. 15, Semeon Mitkiewicz kop. 7½, Krzyżewicz kop. 15, Płolwiczowa kop. 7½, Dargiewicz kop. 30, Szczepanowicz kop. 10½, N. kop. 37½, Woytkiewicz kop. 7½, Marya Zmąyłowa kop. 30, Kazimierz Woytkiewicz kop. 15, Emilia Butkiewiczówna kop. 50, Tomasz Mokrzecki kop. 30, Floryan Jurjewicz kop. 7½, Józef Wiskont kop. 7, Jan Jurewicz kop. 13½, Wincenty Milejko kop. 15, Szlenciewicz kop. 15, Tadeusz Bichniewicz kop. 15, Alexander Woytkiewicz kop. 15, Girdwoyn kop. 15, Leon Witkiewicz kop. 30, Jerzy Opolski kop. 30, Angala kop. 15, Dorginowicz kop. 15, Jan Weryha Prezydent rub. sr. 1 kop. 35, Foklender kop. 50, Ignacy Dowkont kop. 15, Ignacy Downarowicz rub. ass. 5, Michał Idzykowski rub. ass. 10, z Gorskich Xna Giedroyciowa rub. sr. 4, Paulina Xęzniczka Giedroyciówna rub. sr. 4, Michał Janowicz kop. 30, Antoni Paszkiewicz kop. 45, N. kop. 25, Onufry Jacewicz rub. a s. 10, Dominik Łajewski rub. sr. 1 k 30, Ignacy Woytkiewicz rub. ass. 5, Albin Staniewicz rub. sr. 1, Generał od Infanteyi Hrabia Igelstrom rub. ass. 100, Janiewicz rub. sr. 1, Kckmann rub. sr. 1, N. rub. sr. 1, Krukowski rub. sr. 2, Zelyn rub. ass. 5, Wilimowicz rub. ass. 5, Wincenty Myszkowski rub. ass. 5, Daniel Urbanowicz rub. ass. 1, Bernard Stankiewicz rub. sr. 1, Józef Rymkiewicz rub. ass. 5, Antoni Myszkowski rub. ass. 1, N. rub. sr. 1, Kazimierz Waldykowski r. ½, Treyden rub. sr. ½, Przewłocki rub. ass. 25, N. rub. ass. 5, N. rub. ass. 10, Zydanowicz rub. sr. 1, Puczkowski rub. sr. 1, Kazimierz Nowomiejski rub. ass. 1, Onufry Staniewicz kop. 80, Mirbachowa rub. ass. 5, Szolkowski rub. ass. 5, Janocenta Staniewiczówna rub. sr. 1, Wincenty Nowomiejski i Tadeusz Januszewicz rub. sr. 1 kop. 30, Melchior Jabłoński kop. 40, Maciej Nowomiejski kop. 60, Michał Hryniewicz kop. 60, Budryk rub. sr. 1, Berlicka kop. 7½, Giedgowd rub. sr. 1, Michał Kiełpsz rub. sr. 1, Jazdowski kop. 37½, Tomasz Giedwoyd kop. 50, Wincenty Hryniewicz kop. 50, Edward Sakiel rub. sr. 1, Felix Giedgowd kop. 50, Wiktoryn Hryniewicz rub. sr. 1, Tadeusz Januszewicz kop. 45, Hryniewiczówny Katarzyna i Tekla kop. 30, Tadeusz Łukaszewicz rub. sr. 1, Józef Rudowicz kop. 15, Maciej Moncewicz kop. 30, NN. kop. 22½, Jan Pikturka kop. 15, z Polongi JW. Niesiołowski rub. ass. 25, Przy rozegraniu loteryi rub. sr. 2, N. kop. 30, z Rytyń rub. sr. 10, Jenerałowa Krentz gwinety angielski w złocie, także z Rytyń rub. sr. 2, ditto rub. sr. 2, Ważyńscy

rub. sr. 13 kop. 30, Placyda Ważyńska rub. sr. 2, Nestor Ważyński rub. sr. 2, Protassewicz rub. sr. 4, Piłsudski kop. 50, W. Refszach kop. 30, z Porzecza rub. sr. 1, Dyrwiański D. M. dukata i rub. sr. 1, Bryndza rub. sr. 1 kop. 80, Stefan Urbanowicz kop. 15, Dominik Tyszka kop. 7½, Jan Semenowicz kop. 7½, Antoni Szałkowski kop. 11½, Adam Drodeyko kop. 7½, Jakób Kaczewicz kop. 7½, Wincenty Urbanowicz kop. 7½, Piotr Hermanowicz kop. 15, Cyprian Dymowicz kop. 7½, Marcin Michałowski kop. 15, Stanisław Węslawski talar bity 1, Błażej Łaszewicz kop. 15, Paweł Urbanowicz kop. 15, Dominik Zmąyło kop. 30, Wincenty Gedymin kop. 7½, Klemens Stałkowicz kop. 15, Adam Ukryn kop. 7½, Wincenty Progulbicki kop. 8, Janowa Rubużewiczowa kop. 4, Józef Progulbicki kop. 8, Józefat Kobellin kop. 8, Łukasz Kontrym kop. 50, Felix Pukniski kop. 10, Wawrzyniec Tyszko kop. 10, Jerzy Łukaszewicz kop. 6, Piotr Pukniski kop. 7, Jan Budkiewicz kop. 7, Antoni Rymgayło kop. 8, N. kop. 10, Maciej Marczewski kop. 30, Jan Gobszewicz kop. 7, N. kop. 9, Józef Ostromecki kop. 50, Szlubowa Anna kop. 7½, Franciszek Strumillo kop. 50, Bartłomiej Pietkiewicz kop. 15, Włodzimierz Gadon rub. sr. 1 kop. 32, Eleonora Gadonowa kop. 30, Jan Gietowt kop. 30, Otto Dowiat kop. 30, Leopold Gorski Marszałek rub. sr. 10, Helena Gorska Marszałkowa rub. sr. 8, Jan Jankowski rub. sr. 1 kop. 30, Wiktorya Gadonowa rub. sr. 1 kop. 30, Józef Freynd rub. sr. 4, Teresa Freyndowa rub. sr. 4, X. Szymon Butkiewicz rub. sr. 1, Antonina Budrzecka rub. sr. 1, Teresa Zdanowiczowa kop. 15, Zofia Wilbach rub. sr. 1, Amelia Kmitówna kop. 30, Leopold Woytkiewicz kop. 60, Alojzy Gadon rub. sr. 1 kop. 30, Wincenty Bohdanowicz rub. sr. 1 kop. 30, Kupiec Zak rub. sr. 1 kop. 30, Klemens Zakowski rub. sr. 1, Józef Hr. Plater rub. sr. 10, Jakób Budryk kop. 60, Berel i Lewin Hurwicz rub. ass. 10, N. rub. sr. 1, Jan Ulbrych rub. ass. 10, Antoni Pułajewski kop. 15, Jan Mitkowski z kilką bezimiennymi rub. sr. 4 kop. 25, Jan Korzeniowski z kilką bezimiennymi rub. sr. 22 kop. 47½, Antoni Podegimski z kilką bezimiennymi rub. sr. 7 kop. 72, z Płotem majątku Grafa de Choiseul rub. sr. 6, K. Szroeders z kilką bezimiennymi rub. sr. 10 kop. 74, NN. NN. z parafi Płotelskiej rub. sr. 11.

Przez Marszałka Ptu Brasławskiego JW.

Wawrzeckiego.

X. Rodziewicz rub. ass. 5, Szyszko rub. sr. 1, dano w Ławieniu rub. sr. 2, Jan Prokopowicz rub. sr. 1, dano w Dąbrowie rub. ass. 2, Adam Piotrowicz r. s. 1, Felicyan Zabar. as. 10, P. Zabar. s. 1, Salmonowicz kop. 20, X. Józef Gaydanowicz kop. 50, Aniela Winczyna kop. 50, Justyn Walmus r. sr. 1, Ignacy Montrymowicz rub. sr. 1, Robert Orzeszkowski rub. sr. 1, Adam Orzeszkowski rub. sr. 1, W. Alexandrowicz rub. sr. 2, Benedykt Nosowicz rub. sr. 1, Justyn Tomaszewicz rub. sr. 1, Justyn Wyrwicz kop. 50, Michał Ogński rub. ass. 10, Józef Rossalowski rub. sr. 1, Bortkiewicz rub. sr. 2, Mikołaj Abramowski rub. ass. 5, Justyn Aroiszewski kop. 50, Grafin Manuzzina rub. sr. 1 kop. 85, Antonina Saunders rub. sr. 1, Dominik Solimani kop. 50, Justyn Zakrzewski rub. ass. 8, Piotr Muński rub. ass. 5, Teresa Mazurkiewiczowa rub. sr. 2, Jan Rafimowicz rub. sr. 1, Teofila Rostowska rub. sr. 2, Paweł Smigielski rub. ass. 5, Alojzy Mazurkiewicz rub. sr. 2, X. Rafał Rubszewicz kop. 50, Tomasz Brzozowski rub. ass. 10, Zygmunt Jankowski rub. ass. 25, N. rub. sr. 4, N. rub. sr. 2, Antoni Kierasiowicz rub. sr. 2, Ostaniewicz kop. 50, N. rub. sr. 1, N. rub. sr. 5, A. Stałkowicz kop. 30, X. N. rub. sr. 4, Truskowska kop. 30, Stanisław Doregowski rub. sr. 1, Wincenty Koreywa kop. 50, Mikołaj Szczepowski kop. 25, Michał Bieniecki kop. 50, Zygmunt Baron Enghelardt rub. sr. 3, Józef Tynkhaus kop.

15, Ignacy Ostaniewicz kop. 50, Piotr Lipski kop. 20, Michał Kopeć kop. 50, Onufry Adamowicz kop. 50, X. Teofil Gruźewski rub. sr. 2, X. Dawid Franulewicz kop. 50, Bobrowski rub. sr. 2, Franciszek Zarnowski kop. 15, Loweyko rub. sr. 1, Teofila Mozolewska kop. 15. Sekretarz A. Łazarewicz.

o Z b i e g a c h.

1 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectwa aresztanci Jan Jasiński, Ignacy Łazarewicz, Jan Fiedorczenko, i Jan Staniszewski, z których pierwsi trzej powiadali, to jest: Jasiński że jest szlachcicem z gubernii wołyńskiej ostrogińskiego powiatu ze wsi Symonowa; Łazarewicz rodem z Gubernialnego miasta Kamieńca podolskiego; Fiedorczenko uciekł z kazańskiej fabryki prochu, lecz po uczynionem śledztwie takowe ich opowiadania rzeczywiście nie potwierdziły się i Staniszewski rodem z obwodu białostockiego, kalwaryjskiego powiatu, z okolicy Krapiny, uznani za włóczęgów, a dla niezdolności do wojskowej służby, odesłani do Syberyi na posilenie. Przymioty pomienionych włóczęgów: Jasiński wzrostu miernego, twarzy podługowatej sucharławej, oczu karych, włosów na głowie ciemnorusych, a na wąsach i brodzie czarnych, nieco siwych, od urodzenia lat 45, nieżonaty; Łazarewicz wzrostu miernego, twarzy okrągławej czystej oczu, szarych, włosów na głowie światło rusych, nosa miernego, od urodzenia lat 16; Fiedorczenko, wzrostu średniego, twarzy podługowatej, sucharławej, oczu szarych, włosów na głowie ciemnorusych, nosa średniego, od urodzenia lat 35, i Staniszewski wzrostu dużego, twarzy podługowatej, pełnej, czystej, oczu szarych, włosów na głowie ciemnorusych, nosa małego lat 23, nieżonaty. Maja 27 dnia 1822 roku. Sekretarz F. Arcimowicz.

L i c y t a c y a.

1 Od Litewsko-Grodzińskiego Rządu Gubernialnego, ogłasza się, iż tutejszey gubernii w mieście Brześciu-Litewskim, dom i sklep tamiecznego żyda Heszeła Kacenelenpargena, który się skarbowi zadłużył w dostawie sukna 2431 r. 46½ kop. assygnacyami, naznaczone zostały z publicznych targów na sprzedaż; do kupienia których wzywają się życzący nabydź, którzy obowiązani są jawnie się dla targów na terminy 11 i 12 dnia następującego miesiąca lipca do Brzeskiej Policji mieskiej, a trzeci ostateczny do tego Rządu we trzy miesiące od dnia wydrukowania, które nastąpi później w Sankt-Petersburskich lub w Moskiewskich gazetach. Dnia 2 junii 1822 roku. Expedytor Krupowicz.

1 Odjeżdżający do Warszawy pocztą w końcu bieżącego tygodnia własnym pojazdem, życzy mieć Towarzysza do Warszawy lub też Wrocławia, byle nie był obciążony, dla czego też i łatwość w umowie uczyniona będzie, o której można się dowiedzieć w domu WJPana Karola Szwartza na Zamkowej ulicy.

Obwieszczenie.

1. Pod Panowaniem Jego Imperatorskiej Mości.

Wypis z protokołu potocznego Decyzji Sądu Rozbiorowego na fortunę JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza Jenerała Wojsk Polskich w Prowincjach Litewskich czynności swe załatwiającego.

Roku 1822 mca czerwca dnia 3. Sąd Exdyktorski fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chod-

kiewicza J. W. Pol. w skutek poprzedniczey swojej rezolucji w dniu 24 marca tegoż 1822 roku wydanej i przez Gazetę Kurjera Litewskiego ogłoszonej, od dnia 25 zeszłego mca maja zajmując się stanowieniem Massy czynney mimo dzieło osobne, z JWW. Rajeckiem do ułatwienia podobnie sobie poruczone, zostają w niemyślnej pewności, i przekonaniu, iż nie tylko dzieło z JWW. Rajeckiem, lecz nadto i stanowienie Massy czynney dóbr niniejszemu rozbirowi uległych przed dniem 30 terażniejszego mca junii ostatecznie ułatwiony, kolokacyą na papierze z wykazaniem jakie mianowicie dobra i folwarki na satysfakcyą wierzycieli oddane zostaną, i w jakiej summie ciż na onych pomieszczonych będą sporządzą; lecz kiedy przed skutecznieniem takich czynności potrzebna jest nieodbitie uprzednio ta wiadomość, w jakiej ogólnie ilości Massa długów obciążać będzie Massę czynną w prowincjach Litewskich będącą, dla ustanowienia której, lubo wszyscy już wierzyciele, wedle objaśnienia przez plenipotentę Massy tabelką, z prawami i długami swojemi w tym Sądzie stawili się, i likwidacyą w swoich długach otrzymali, aby więc przez ten sposób dokonana Massa długów mogła być pewną i ostateczną, i aby po ustanowieniu Massy czynney w późniejszym czasie wierzyciele przyściem swoim nie mogli Massy długów zwiększać, gdy jeszcze od dnia 25 augusta zeszłego 1821 roku dopełniać się zaczęła likwidacya długów, i gdy czas gciomiesięczny dostatecznym był terminem dla wszystkich jeneralnie wierzycieli Massy Litewskiej JW. Jenerała Chodkiewicza do stawienia się w tym Sądzie i zjawienia swoich pretensyj i długów. Dla tego jeśli jeszcze jacy wierzyciele dotąd nie likwidujący się pozostać z swojemi pretensjami mogli, tedy tym wszystkim jako upornie niestawiającym się (prócz tylko JWW. Rajeckich, którzy za rezolucyą Rządzącego Senatu osobny dla się Sąd działowy mają przeznaczony) upadek czyli amissyą zadeklarować, aby więc niniejsze postanowienie mogło być przez publiczne pisma ogłoszonem, i aby wierzyciele Massy kredytnej JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza dla wysłuchania ostatecznego wyroku tak względem zaczętej likwidacyi długów wierzycielskich, jako też ustanowienia Massy czynney z dóbr debitora w prowincjach Litewskich będących, niemniej dopełnienia kolokacyi, w dniu 30 terażniejszego mca junii w tym Sądzie na gruncie miasteczka Turca w Gubernii Grodzieńskiej Powiecie Nowogródzkim czynność swą dopełniającego, stawili się mogli, plenipotentę Massy, aby niniejsze postanowienie Sądowe dla trzykrotnego ogłoszenia przez Gazetę do Redakcyi Kurjera Litewskiego podał, obowiązać. Czytano roku 1822 dnia 3 czerwca. O zgodności z protokołem sądowym poświadczamy, i wolności do druku podania dozwalamy Sędzia Jan Zaleski, Podśudek Jan Józef z Dobry Dobrzański.

W e z w a n i e.

2. WJPan Józef Miłosnicki Szambelan b. d. Polskiego ma interes sumowny w ustanowionej na sprawę XX. Radziwiłłów komisji. Skutkiem zaś rezolucji teyże Komisji w Ekonomicznym porządku nastaley, winien był oprzyśnić wierność złożonej przez się komportacyi, kiedy iednak na termin przeznaczony nie stanął, Komisya skutkiem podanej przez niżej podpisanego proźby dozwoliła Rejenty do dnia 24 Apryla 1822 roku. Na ten dzień gdy również W. Miłosnicki nie przyszedł, Komisya znowu powodem wniesioney jeszcze o Rejenty proźby, oną do dnia 24 Julii bieżącego roku z warunkiem zamieszczenia do gazety Kurjera Lit. w tém awizacyi przez rezolucyą dnia 24 Kwietnia b. r. prolongowała. Jakową rezolucyą wypełniając, aby na pomieniony dzień 24 Julii W. Szambelan Miłosnicki do Komisji Radziwiłłowskiej w mieście Wilnie agitujący się dla wykonania juramentu przybyć raczył, niniejszą zamieszczam awizacyą.

Dominik Szklenik Sądu Głg. Lit. Adwokat. Wolno drukować Członek Komisji Radziwiłłowskiej J. E. Lachnicki. D. 4 Czerwca 1822 roku.

2 Roku 1822 mca czerwca 2 dnia Konstantyn b. Półkownik woysk pol. i. h. kawaler i Franciszek Marszałek Ptu Nowogr. bracia Rajeccy; przed Sądem i całą Publicznością przeciw JW. Alexandrowi Hr. Chodkiewiczowi b. jenerałowi woysk pol. i opiece słabomyślnego brata jego Józefa, nayuroczystsze czynią oświadczenie wespół z manifestem w rzeczy następney: Alexander Hr. Chodkiewicz testamentem oycy swego Jana Mikołaja Chodkiewicza d. 15 lutego 1781 r. sporządzonym, jedynym sukcesorem całego majątku naznaczony, pożyczając od Marszałka Rajeckiego od r. 1802 w różnych terminach na ogólne interesa domu rozmaite summy, gdy te w r. 1808 doszły do 40,000 czer. zł., dopoczywszy jeszcze 12,420 czer. zł. i ogólną summę czer. zł. 52,420, zliczywszy, oparł oną zastawą na dobrach Możeykowie i Solecznikach, w późniejszych zaś latach u tegoż Marszałka Rajeckiego i innych wierzycieli zająwszy więcey kapitałów, i przez oświadczenia d. 5 lutego w Ziemstwie Brzeskim, a 6 czerwca 1816 r. w Ziem. Owruckim poddawszy cały majątek, testamentem oycy sobie jednemu oddany pod rozdział kredytorów; w tymże czasie udał się do Rządzącego Senatowi z prośbą podniesienia testamentu oycy, wydzielenia połowy ogólnej fortuny dla słabomyślnego brata swego Józefa i uwolnienia oney od konkursu. Jakoż Rządzący Senat ukazem d. 28 aug. 1817 r. takowy testament podniósł, i Sądowi Głównemu Cyw. Kijowskiemu zalecił połowę ogólnego majątku przez Sąd dzielezy dla słabomyślnego Józefa oddzielić, a na pozostałej połowie brata Alexandra odkryć konkurs dla własnych jego wierzycieli, zastrzegając wczesnie w słowach: „że połowę wszystkich długów zaciągniionych przez Alexandra na pożytek dobr, zaspokojenie oycowskich wierzycieli lub wrześnie na oswobodzenie onych od różnych ciężarów, przenieść i na część dobr, które po dopełnionym dziele dostanie się Józefowi Chodkiewiczowi.“

Po wyściu jakowego ukazu Alexander Hr. Chodkiewicz wiedząc, że pożyczanemi u Marszałka Rajeckiego pieniędzmi załatwił ogólne domu ciężary, wezwawszy jego do Warszawy listem d. 24 gbra 1817 r. pisanym, wydał mu tam d. 11 stycznia 1818 r. urzędowy dokument w słowach: „Ja Alexander Hr. Chodkiewicz przyrzekam jak najmocniej swoim i brata mojego Józefa Hr. Chodkiewicza imieniem, jako pierwszy z prawa opiekun, sumnę zastawną, na dobrach Mozejkowie i Solecznikach opartą, oraz summy rękodajne i te które okazały się z pretensyi wynikiłe JW. Franciszkowi Rajeckiemu przeniesić zastawnym prawem na dobra Turzec z przyległościami w powiecie Nowogr. Guber. Grodzień. położonemi ubezpieczenie takowej summy tym bardziey jest dla mnie święte, im mocniej przekonany jestem, iż sumną takowa była mi rzetelnie daną na ułatwienie interessow domu mojego, z ciężarów po ś. p. rodzicach moich wynikłych, a na mnie spadłych.“

Wezwawszy podobnież wierzycieli Lit. do Grodna, podpisał tam d. 13 maja 1818 r. z temiż wierzycielami i opieką słabomyślnego brata swojego ugodliwą na kompromis exdwywizyyny konwencyą, wskazując w punkcie jej 4tym za prawidło: żeby JW.W. Rajeccy, w należnościach swoich do ogółu fortuny idący, w skutek senackiego ukazu d. 28 aug. 1817 r. i wydanego im w Warszawie d. 11 stycz. 1818 r. przez siebie dokumentu, z ogółu fortuny też satysfakcyą w udzielnym odbierali kompromissie, jakową konwencyą sąd dziełczy Czarnobylski i Sąd Gł. Cywilny Kijowski dekretem swoim d. 21 grudnia 1818 r. zatwierdzili, opieka zaś słabomyślnego Hr. Józefa przyznany w Ziemstwie Nowogr. d. 23 marca 1819 r. na kompromis zapisem, pomieniony ukaz senacki i dokument Hr. Alexandra za pierwsze do kompromisu prawidła przyjęła, ku wyprowadzeniu jakowego kompromisu gdy też opieka, ani sam Hr. Alexander przystąpić niechcieli, bracia Rajeccy poszli o to ze skargą do Rządzącego Senatu, i uzyskali w nim d. 1 7bra 1821 r. ukaz do Sądu Gł. cywilnego Kijow-

skiego, zalecający złożenie nowego dziełczego Sądu i ostateczne w nim interesu Rajceckich z Chodkiewiczami rozstrzygnięcie, w którym Sądzie w dobrach Turcu powiecie Nowogr. Gubernii Grodzieńskiej od d. 20 gbra 1821 r. poąad istniejącym, gdy przed samym oddaniem sprawy do namowy d. 22 marca r. t. złożony został ze strony opieki Hr. Józefa tranzakt w tytule: dekret i świadectwo trybunału cywilnego Mazowieckiego pod d. 15 grudnia 1820 r. o odbytych w tey magistraturze sprawie między opieką Hr. Józefa a bratem jego Alexandrem, i następnie o wykonaney jakby przez tegoż przysiedze w słowach:

„Ja Alexander przysięgam Panu Bogu wszech-
mocącemu w Trócy śś. jednemu: jako na wy-
rażne domaganie się Rajeckiego Franciszka, umie-
ściłem słowa w komplanaeyi na dniu 11 stycznia
1818 r. w artykule 1ym, jakoby sumy od jego
zaciągniętych, na ułatwienie interesów domu mo-
jego, wynikłych z ciężarów po ś. p. rodzicach mo-
ich spadłych użyłem, lecz takowe summy zacią-
gnięte, na własne moje interesa obróciłem, Tak mi
Panie Boże dopomóż, i niewinna syna jego męka.“

Gdy takowy dekret (jeśli rzetelnie w aktach Mazowieckich znajduje się) złożonym być się okazuje z mównie między Alexandrem Hr. Chodkiewiczem, a opieką brata jego Józefa ku szkodzie i krzywdzie żalących się Rajeckich, kiedy takowy tranzakt w tytule dekret Województwa Mazowieckiego w r. 1820 w grudniu kryjomo w obcym kraju, o dobra w Litwie leżące na szkodę Rajeckich, bez ich wiedzy, przeciw własnym opisom, przyznaniem w aktach i wszelką prawną formalnością zaszczytnym, utworzonym niewolnie i kondyktowie bydź okazuje się, kiedy według prawa konstytucyi 1764 roku takowy tranzakt żadnego waloru mieć nie może, ani osłabiać własnych Hr. Alexandra i opieki brata jego Józefa w dokumentach opisanych wyznań a nadto chociaż żalący się Rajeccy do wiary przypuścić nie mogą, iżby Alexander Chodkiewicz przeciw istocie rzeczy, przeciw własnym czynnościom i opisom mógł z mowne na krzywdę i szkodę drugich stron stanowić tranzakta; a bardziej jeszcze wykonaną niby przysięgą one upoważniać, żeby wszakże objawiony ten podstępny tranzakt żadnego w sądownictwie Jurzydycznym nie miał znaczenia, i nie zyskiwał żadnej wagi, dla tego bracia Rajeccy oświadczają się o zformowanie onego z mowne z kim z rzeczy wypadać będzie, ku znikczemieniu i wykassowaniu onego czynić prawem, tymczasowie zaś po onego objawieniu i pierwszykrotnym z kryjowca z mownych okazaniu, czczość i nielegalność jako tranzaktu z mownego przed całą powszechnością i sądem zapowiadają i o zformowanie kondyktowe onego JW. Alexandra Chodkiewicza i opiekę brata jego Józefa do teyż z mowy wchodzącą, odwołując się do przyniesionego o to sądowi dziełczemu turzeckiemu d. 23 marca r. t. wniesienia, nayuroczyściey manifestują i niniejsze do akt Sądu Ziemskiego Nowogrodzkiego zapisawszy, własną ręką podpisują. Konstantyn Rajecki b. pólkownik woysk polskich. Franciszek Rajecki Marszałek Ptu Nowogrodzkiego.

Roku 1822 miesiąca junii 2. Przed Aktami Jego Imperatorskiey Mości Ziem. Ptu Nowogr. stawając osobiście WJP. Jan Markiewicz Adw. i Regent Sądow Nowogr. Ptu, ninieysze oświadczenie do akt podał.

Ze jest w akta wpisanem świadczę Karol Jabłoński Nowogr. Ziem. Aktowy Regent.

Takowe oświadczenie wolno jest podadź i umieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego świadczę Felicyan Protasewicz Sędzia Ziem. Ptu Nowogr.

2 Podaje się do powszechney wiadomości, że w skutek zalecenia JW. Grodzieńskiego Cywilnego Gubernatora odbywać się będą na zreparowanie w mieście Powiatowym Nowogrodzku zruynowaney tam murowaney Houbwachty targi, to jest w pierwszych dwóch terminach 10 i 15 junii w Nowogrodzkim Ziemsko-Powiatowym Sądzie, a ostateczny 25 tegoż miesiąca bieżącego roku w izbie Skarbowey Grodzieńskiey. Ktoby więc życzył przyjąć na siebie obowiązek zreparowania takowey budowli, zechce

się stawić na pierwsze dwa terminy do Nowogrodzkiego Ziemsko powiatowego Sądu, a na ostateczny do Izby Skarbowej Grodzieńskiej z odpowiednią kaucją. Protokulista Radca Tytuł. J. Dobrzylewski.

Obwieszczenie.

2. Wypis z xiąg grodzkich Powiatu Rosieńskiego.

Roku 1822 miesiąca maja 31 dnia, przed aktami grodzkimi powiatu Rosieńskiego stawiając obecnie Woźny autentyk niżej wyrażającego się obwieszczenia do akt podał, relacją zaś urzędownie zeznał w słowach: Józef Pawłowicz b. Sędzia Ziem. Upiński, Stanisław Wieliczko Prezydent Grodzki Wileński, Feliks Kossakowski b. Sędzia Grodzki kowieński. Urzędnicy Gubernii Litewsko Wileńskiej Exdywizorowie niniejszemu obwieszczeniu urzędowem dajemy wiedzieć JWW. WW. JPP. kredytorom oraz pretensorom do funduszu vice Marszałka Wincentego Iwanowicza stosunki mających, iż w skutek remissyjnego Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu pod dniem 30 miesiąca marca 1816 roku nastalego dekretu, po ułatwieniu wszystkich wstępnych sporów i przeszkód, tak przez decyzje Sądu naszego exdywizorskiego, jako też przez Ukaz Rządu Gubernińskiego, i Głównego Sądu, niemniej po ukończeniu wymiaru ziemi na satysfakcyą wierzycieli wskazanej, Sąd exdywizorski na kontynuacyą zaczętego dzieła do majątku Goniprowa za niedziel cztery od daty podania tego obwieszczenia przybędzie; i już bez żadnej zwłoki dzieło do końca doprowadzi. Zeby więc strony do wzmienionej exdywizyi wpływające, na pomieniony termin, dla ostatecznego doniesienia, i oddania sprawy w namowę pod utratą rzeczy, stawały, ostrzegamy. U tego obwieszczenia relacją Woźnego taka: roku 1822 miesiąca maja 30 dnia Woźny świadczy iż tego obwieszczenia od WJP. Józefa Pawłowicza b. Sędziego Ziem. Upińskiego, Stanisława Wieliczki b. Prezydenta Grodz. wileńskiego, Felixa Kossakowskiego b. Sędziego Grodz. kowieńskiego urzędników Gubernii wileńskiej exdywizorów, kopie WWPanom jedną Annie Szukscinowej Chorażynej szawelskiej w Korolanach, Drugą Franciszkowi Jazdowskiemu Sędziemu Granicznemu Szawel. w Bukotyszkach, trzecią Leonowi Bitowtowi Sędziemu Granicz. Szawelskiemu w Pogirzelciu, czwartą Kazimierzowi Francuzowi Sędziemu Granicznemu Szawel. w Chwałowianach, piątą Benedyktowi Merchelewiczowi Porucznikowi woysk polskich w Palekiach, szóstą Tomaszowi Tyszkiewiczowi Sędziemu Ziem. Rosień. w Okmianach, siódmą Michałowi Bądkiewiczowi Kapitanowi woysk polskich w Szłompiach, wszystkim powyżej wyrażonym w powiecie Szawelskim, a ósmą WJPanu Adamowi Szukście Sędziemu Granicz. Telszew. w Luboszewie w powiecie telszewskim, a zaś dziewiątą Alojzemu Ostrowskiemu Sędziemu Granicz. Telszew. w Kawłokach, dziesiątą Tadeuszowi Suchodolskiemu porucznikowi woysk polskich w Jawniszkach, jedynastą Franciszkowi Baykowskiemu Porucznikowi woysk polskich w Goniprowie, dwanaście Stanisławowi Zyckiemu Adwokatowi Rosień. w Rosieniach, trzynastą Karolowi Marcinowskiemu Sędziemu Granicz. Rosień. w Plu-

szczach, czternastą Jerzemu Rabcewiczowi Komor. w Krożach, wszystkim powyżej wypisanym w Pcie Rosień. i dalszym kredytorom, oraz JW. Wincentemu Iwanowiczowi Vice Marszałkowi b. Rosień. w Goniprowie w Pcie Rosień. debitorowi podalem, niemniej zaś strony do exdywizyi funduszu v. Marszałka Rosień., Wincentego Iwanowicza wpływające za niedziel cztery od daty niniejszego do ostatecznego doniesienia i oddania sprawy do namowy w majątku Goniprowie w pcie Rosień. stawały oznajmiłem. U tej relacji podpis Woźnego tak się wyraża. Kajetan Sidorowicz Woźny Ptu Rosień. które obwieszczenie wspólnie z relacją jest w xięgi Grodzkie Ptu Rosień. zapisane, z onych i ten wypis pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stroną rekwirującą wydany. Zgodno z xięgami świadczą Wincenty Dowiat Grodz. Rosień. Regent.

Roku 1822 mca czerwca 2 dnia. Takowe obwieszczenie zamieścić w Karyerze Litewskim dozwala się. Poświadczam Prezydent. Ziemski Ptu Rosień. Jan Kalinowski.

2. Departament czasowy Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego na utrzymanie swojego sądownictwa Kancellaryi, jako też na opał, światło, lak, papier i dalsze potoczne wydatki, mając jedyny fundusz, w kopach wedle praw Litewskich, od stron w onym rozprawiających się, Najwyższym Imiennym Ukazem roku 1806 miesiąca oktobia 25 dnia przeznaczony, gdy w opłacie takowych kop od wielu stron i stawiających plenipotentów doświadcza ciągłej nieakuratności, i gdy ciż plenipotenci pozwani o zwrót należnych lukrow niejednokrotnie wzdać się dopuściwszy nadultimarnie zostali zkonwinkowani, a pomimo to gdy jedni od roku jeszcze 1810, drudzy za czas późniejszy dotąd remanentów nie wnoszą, a pomnożone czynności tego Sądu Kancellaryi w tłumaczeniu na język Rossyjski dzieł stron ubogich kosztem Sądu (co po innych Departamentach odbywa się przez skarbowego translatora) w przygotowaniu ekstraktów i przysyłaniu do Rządzącego Senat, wymagają powiększenia liczby kancellaryjskich oficyalistów, i przyjęcia na ten przedmiot osobnych Translatorów, na co znaczny fundusz nieuchronnie jest potrzebny. Postanowił dla dogodności Obywateli, którzy przez tak długi czas ani sami ani ich plenipotenci kop dotąd nieopłacili, do dnia 15 julia idącego 1822 roku wstrzymać się jeszcze z użyciem szrodków, jakie w tym względzie prawa Litewskie wskazują, a zawiadomić (i zawiadamiają się) przez niniejszą publikatę wszyscy za remanentowani, aby w przeciągu tego czasu kopy podług ustaw od ich przynależne pod kwit sukolatora tego Departamentu WJP. Kalixta Rossochackiego opłacić postarali się. Roku 1822 miesiąca junia 5 dnia. Jan Rossochacki w mieyscu Prezydenta. Sekretarz Wacław Klukowski.

2. Woda gorzka mineralna, po zł. 10 sprzedawzona świeżo do magazynu Józefa Kopscha, również też i woda Aromatyczna warszawska po złotych 4; tudzież Tabaka i Tytuł

Od dnia 1go następującego miesiąca lipca zaczyna się drugie półroczne prenumeraty na Gazetę Kuryera Litewskiego, kosztuje z pocztą rubli srebrnych 7, bez pocztu rubli 4 kop. 50. Na mieyscu w Wilnie można prenumerować kwartalowie. Cena r. 2 k. 25.

Uwagi	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
- ter - logi - - nie	dnia 10 średnia	27 cal. 10,25 lin.	+ 6,58 stopni	Północ. Zachodni	Pochmurno
	dnia 11 średnia	27 — 10,1 —	+ 8,85 — —	Zachodni	Pochmurno
	dnia 12 godz. 5	27 — 9,5 —	+ 10, — —	Południowy	Pochmurno

Włno dnia 12 czerwca 1822 Roku v. s.

P o z e w.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEJ MO-
SCI etc. etc. etc.

3. UUr. Janowi Orańskiemu Półkownikowi woysk Rossyyskich Kawalerowi Orderow, Ignacemu i samey Henzelom Kapitanom woysk Rossyys., Xiędzu Zacharyaszowi Gieryckowi Przeorowi i całemu zgromadzeniu XX. Karmelitów Ostrobramskich, Antoniemu Świętorzeckiemu Sędz. Granicz. Zawileyskiemu, Wawrzyńcowi Strąkowskiemu porucznikowi woysk Polskich, Pozew przed Sąd Podkomorsko - Exdywizorski w majątności Linkowcu w Pcie Upit. w Guber. Lit. Wileń. położoney w dniu 1 julii tego 1822 roku odbywać się mający, z powodztwa Ur. Stanisława Bobana b. Sędziego Ziem. Ptu Upit. wynosi się o to: ze stopnia naturalney sukcesyi po zeszyłym Xiędzu Bogusławie Wysockim obzał. Jan Orański w Exdywizyi funduszu zeszyłego Marszałka Upit. Michała Straszewicza za obligami poszukiwał dla siebie summy, do której Xięża Karmelici Ostrobramscy po tymże Xiędzu Wysockim formując pretensyą, też sumę za własność klasztorną poczytywali, Sąd Exdywizorski Rogowski niewchodząc w rozpoznanie aktorstwa, za złożonymi dowodami dekretem 1816 februaryi 23 dnia zł. polskich 46,686 gr. 8 szeląg i dla obzał. Orańskiego rekognoskował, i w majątności Miadziole od attynencyi Kuzmińskiej schedę wydzielił, a z powodu uczynioney przez Xięży Karmelitów kwestyi, pomienioną schedę do ostateczney rozprawy o aktorstwo, na skutek wydaney w roku 1815 xbra 16 kaucyi, pod administracyą żał. Bobanowi oddał, powodowany dellator samym związkiem, ciężar takowy przyjął; lecz zbyt odległość schedy od miejsca pomieszkania, własne interesa, a mianowicie wiek siedmdziesięcioletni, nie dozwoliły żał. zająć się exekucyą takowey administracyi, zdał oną obzał. Świętorzeckiemu, lubo dekretem exdywizorskim od summy realizowaney a na ziemi lokowaney zł. polskich 5,267 gr. 28 szel 1, za procent wykazano, jednak dellator przez ciąg swej administracyi nigdy tej illości nie pobierał, ledwo po kilkaset zł. pol. na rok schedą tą przynosiła dochodu, i takowy obzał. Świętorzecki dotąd dellator niezaliczył, od roku zaś 1819 apryla 25, aż do dnia 30 maja tego roku, trzymał obzał. Strąkowski, również i on arendy dellatorowi niezapłacił, następnie żałcy delator obarczony interessami, uciśniety konwikcyami, cały swój fundusz oddał na satysfakcyą wierzycieli, zakroczyła remissa naznaczająca Sąd Exdywizorski, za którą pierwszy zjazd w majątku Linkowcu odbył się, i rozsądzenie ostateczne sprawy, do dnia maja 1 tego roku odłożone zostało, w tym przeciągu czasu Xięża Karmelici na podaną prośbę, zyskali w Departamencie Wremiennym Ukaz, którym zalecono Sądowi Exdywizorskiemu, aby za pobierane ze schedy Orańskiego intraty i za dalsze przez Xięży Karmelitów podać się mające pretensye, na majątku żałującego zabezpieczył schedę, i oną od rozdziału między kredytorów do ukończenia się sprawy między Xiężą Karmelitami a Orańskim o aktorstwo summy, zostawił; tak jednostronnym Ukazem delator uciśniety, ciałem oswobodzenia swe-

go i kredytorów funduszu od prozekucyi, zostaje w konieczności pozwania wszystkich obzał. do jednoczasowey rozprawy, mianowicie obzał. Orańskiego, Henzela i Xięży Karmelitów Ostrobramskich do przyjęcia rachunku z administrowaney w Miadziole schedy, do złożenia wzajemnie z teyże administracyą regulujących się pretensyow, obzał. zaś Świętorzeckiego i Strąkowskiego dzierzawców schedy obzał. Orańskiego do obliczenia się z tenuty i do złożenia natychmiast przed Sądem Exdywizorskim wypadających pieniędzy; oraz do odpowiedzi na wszelkie pretensye przez Xięży Karmelitów lub Orańskiego, w zarzutach co do urojoney dezolacyi pomienioney schedy zastosować się mogących. Wskazanie oraz tego co z porządku sprawy wypływa.

Roku 1822. Woźny kopie tego pozwu z powodztwa W. Stanisława Bobana Sędz. WW. Antoniemu Świętorzeckiemu Sędz. Granicz. Zawil. w Kobylniku, Wawrzyńcowi Strąkowskiemu w Tarasowszczyźnie dnia 31 maja, Xiędzu Zacharyaszowi Gieryckowi Przeorowi i całemu zgromadzeniu Xięży Karmelitów Ostrobramskich w klasztorze tymże, WW. Ignacemu i samey Henzelom Kapitanom woysk Ross. w Mieście Wilnie w kamienicy dnia 2 junii, oraz JW. Janowi Orańskiemu Półkownikowi woysk Ross. i Kawalerowi we wsi Brylach przed Sąd Podkomorsko Exdywizorski w majątku Linkowcu w Pcie Upit. w dniu 1 lipca tego 1822 r. odbywać się mający podałem. Dominik Stankiewicz Woźny Ptu Upit.

Roku 1822 miesiąca czerwca 2 dnia. Przed Aktami Sądu Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiscie Woźny w górze wyrażony takową relacyą pozewną urzędownie zeznał. Przyjąłem Jan Zienkiewicz Wileński Ziem. Regent.

Roku 1822 czerwca 2 dnia. Takowy Pozew może być w Gazecie Kur. Lit. umieszczony. Augustyn Kordzikowski Sędzia Ziem. Upit.

Doniesienia.

3. Niżej podpisany zawiadamia niniejszem ogłoszeniem, trzykrotnie w Gazecie Kurjera Litewskiego pomieszczającym się, iż od WW. Henryka Podpółkownika woysk Rossyyskich i Kawalera, Fryderyka b. Sędziego Granicz. Lidzkiego braci Narbuttow, Kolumby z Narbuttow Szyszkowey b. Deputat. wywodow. grodzień. przy asystencyi jej męża Ludwika, Tekli z Narbuttow Łukaszewiczowey Sędziny Granicz. Slonimskiej takż przy asystencyi jej męża Jana, za prawem wieczysto-przedażnem 1822 apryla 8 w Sądzie Ziemskim Ptu Lidzkiego przyznany, nabywszy folwark Polubniki zowiący się w Gubernii Grodzieńskiej, Pcie Lidz. położony, ma u siebie na ewikcyi od wybywców wyżej imionami i nazwiskami wyrażonych sumę rubli sr. 4,000 do lat trzech, to jest do dnia 11 apryla v. s. 1825 zostawioną; przeto jeśliby kto miał słuszną do WW. Henryka i Fryderyka Narbuttow, oraz Kolumby Szyszkowey i Tekli Łukaszewiczowey pretensyą, że summa 4,000 rubli sr. tylko do lat trzech na ewikcyi umnie zostaje, ostrzegani. Roku 1822 maja 14 w Grodnie.

Felix Andrzejkiewicz Prezydent Granicz. Guber. i Kawaler.

Sąd Exdywizorski.

5. Sąd taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Sądu Głównego 2 Departamentu obwodu Białostockiego w roku idącym marca 28 dnia ferowanym, na usatysfakcyonowanie wszystkich kredytorów i pretensorów W. Macieja Bartochowskiego b. Deputata Ptu Bielskiego przez taxę i exdywizyą dobr jego Topczewa, Wolki Piotrowskiej, Woikow i Siesków w Powiecie Bielskim, a dóbr Pisankow, Milewa i Wilamowki z przynależnościami, w Powiecie Białostockim, w obwodzie Białostockim położonych przeznaczony, na pierwszym zjazdu swojego terminie, tymże Dekretem zadeterminowanym, administracyą dobr konkursowych wyżej wyrażonych po zinventowaniu urzędowym onych ustanowisz, w wypełnieniu dalszych sobie tąż remissą przepisanych poleceń, kopią z spraw i komportacye tak na dzieżcu dla wyswietlenia masy majątku konkursowego, jak równie i na kredytorach i z jakiego bądź źródła pretensorach do teyże masy roszczenie mieć mogących dla wykazania masy tychże pretensyow i długow na dzień 1 Julii terażniejszego 1822 roku do kancelaryi Sądu spraw Cywilnych Bielskiego i Drohickiego Powiatów w Bielsku przeznaczył; i do spełnienia tego, wszystkich stawających i niestawających do tego konkursu mogących mieć uczestnictwo aktorów w tym terminie zobowiązał, a w dalszym spełnieniu tychże Sądu Głównego poruczeń, wymiar tychże dóbr Geometrom do tego przeznaczonym uskutecznić przepisał; i powołać stosownie do teyże remissy wszystkich kredytorów i pretensorów, przez publiczne w Gazetach krajowych i zagranicznych awizacye trzykrotnie umieścić się powinne postanowisz, czasu do spełnienia tego wszystkiego do dnia 15 marca 1823 roku użyczyć, w którym terminie ostatecznie dzieło swoje ukończyć zadeterminował, na skutek jakowego swojego postanowienia, przez niniejsze wzywa wszystkich gdziekolwiek okazać się mogących wierzycieli i pretensorów do masy majątku pod konkurs wystawionego W. Macieja Bartochowskiego, z jakiego bądź źródła roszczenie mieć mogących, a żeby na terminie 1 Julii w tym kraju zamieszkał i zagraniczni okazać się mogący w każdym czasie, od daty doyscia ich niniejszey wiadomości do dnia 15 marca 1823 roku spełnwszy do kancelaryi Sądu Cywilnego Bielskiego kopie z spraw i komportacye w tym powyższym terminie pod wiecznym upadkiem, w pretensyach, czyli Amissyą rzeczy do tego Sądu przez się lub przez umocowanych Plenipotentów jawili się. Inaczej za niejawieniem się że najsłuszniejsze pretensye upadkowi wiecznemu ulegną ostrzeżga. Datt na sesyi w dobrach Topczewie 1822 roku mca maja 16 dnia.

Jan Putkowski przydujący exdywizor. Wincenty Łapiński Sędzia Cywilny i exdywizor. Paweł Hryniewski Sędzia Grodcki i exdywizor. Regent Sądowy exdywizorski Stanisław Łaszkiewicz.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew edyktołny pō successorów zeszlých z tego świata Mikołaja synu Andrzeja i Maryannie z Moskałowiczow Kozubskich, oraz w życiu będącego Macieja synu Adama Moskałowicza brata zeszley Kozubskiej przed Sąd Magistratu Wileń. z instancyi JJPP. Piotra Korzona, Józefa Hersza starszych, oraz całego zgromadzenia Cechu Szewsko polskiego Wileń., którzy pozywają w szczególności o to: iż co zeszły Kozubski będąc maystrem w cechu szewskim polsk. Wileń. został zapisanym sam i za jego parękę Moskałowicz w skaskach tegoż cechu, od których należy podatku cechowi za Kozubskiego zł. 164, a za Moskałowicza zł. 256 gr. 25; stało się, że po zeyściu Kozubskich wszelka ruchomość z publicznego targu wyprzedana za rubli srebr. 92 i zł. 4, a pieniądze gdy zlokowano w Magistra-

cie Wileńskim, zgromadzenie więc cechowe tak za zaległe podatk jako też w pewność dalszey odpowiedzialności weszło z prośbą do Magistratu Wileń. o wydanie takowych pieniędzy, lecz Magistrat nieczyniąc satysfakcyi za prośbą, gdy do aktorału odesłał, pozywają zatém żalcz ktoby tyło należał do sukcesyi po Kozubskich i Moskałowiczu z pewnemi dowodami dla wzięcia pieniędzy z wyprzedaży ruchomości wynikłych, porczem sądzenia dla żalcz i całego ogułu zaległego podatku za Kozubskiego zł. 164, za Moskałowicza zł. 256 gr. 25 z procentem i wypłatą onych natychmiast z summy wynikley z wyprzedaży, zdeterminowania, o nakazanie tymże successorom złożenia poręki na odpowiedź wypłaty dalszych podatkow aż do rewizyi następney, o powrót wydatków prawnych, oraz oto co czasy sprawy dowiedzie się S. Z. M.

Roku 1822 maja 30 dnia. Woźny świadczę: iż kopie tego pozwu edyktołnego z oryginałem zgodne w sprawie JJPP. Piotra Korzona, Józefa Hersza starszych, oraz całego zgromadzenia cechu szewsko polsk. Wileń. po successorów zeszlých z tego świata Mikołaja synu Andrzeja i Maryannie Kozubskich, oraz synu Adama Moskałowicza brata zeszley Kozubskiej jako po niemających osiadłości do drzwi sądowych przybiłem i o rozprawie przed Magistrat Wileński zapowiedziałem. Justyn Tracewski Woźny Powiatu Wileń.

Roku 1822 maja 30 dnia. Przed aktami M. G. Wilna stawając obecnie Woźny Ptu Wileńskiego Justyn Tracewski ten kwit swoy relacyyny podanego pozwu officiose zeznał. Przyjąłem i że jest w Aktach świadczę.

Ignacy Misiewicz Regent M. W.

Roku 1822 mca maja 31 dnia. Takowy pozew Redakcyja do Gazety zamieścić może.

Jan Buksza R. M. W.

O s w i a d c z e n i e.

5. Niżej podpisana tym oświadczeniem, trzykrotnie w Kurjerze Litewskim pomieszczającym się zawiadamiam, iż schedę dla mnie z majątków W.W. Andrzejkowiczów, Czarnelczy i Widne, zwanych, Dekretem Podkomorsko-Exdywizorskim w dniu 30 apr. terażniejszego 1822 r. zapadłym, w summie 51,801 zł. pol., i gr. 20 wydzieloną w Gubernii Grodzieńskiej w powiecie Prużańskim położoną, składającą się z gruntu dwornego cromeo dobrego włoki jednej, lasu na dużą budowlę zdatnego morgów 128 i prętów 128 i pół, tak pastwisk i wygonow morgów sto kilkanaście, włościanich mających dusz męskich 15 a żeńskich 11, z ich gruntami siedzibami i wszelką powinnością, oraz z dalszych własności; postanowiłam za cenę stosowną do wartości sprzedać. Ktoby zatém życzył, takowy wydział nabydź, niech się raczy zgłosić do mnie do majątku Haykowszczyzny w Lidzkim pcie leżącego, lub do Grodna na dzień 24 Junii terażniejszego roku, dokad w tém celu zjadę. Ewa Tolłoczłowa Chorażyna Brzeska.

3. Przeżdżający przez miasto Wilno bracia Stanisław i Jakób Eder z kraju Tyrolskiego obywateli, którzy dla JW. Szadurskiego do majątności Owstieja za umową prowadzą z swojego kraju bydło: jako to, byki i krowy w gatunkach odpowiednich. Słyszając iż wielu obywateli jest żądaniem mienia i nabywania onych: przeto do sprowadzenia powtórnego transportu, ktoby sobie życzył, upraszają powyżsi obywatele, aby przez pobyt ich lub też zostawionego kommissu Szwaycarowi cukiernikowi Frydrychowi Markadandowi mieszkającemu na przeciw placu ratusza zawiadomili. Gdnis podług ceny i gatunku z aktorami lub z wspomnianym Markadandem komiss mającem, umówić się i ugodzić będzie można.